

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Dimensiunea ascetică a slujbelor Postului Mare

Perioada liturgică a Triodului pe care tocmai am început-o este una cu totul și cu totul specială, atât în ceea ce privește structura slujbelor bisericești, cât și în ceea ce privește dimensiunea vieții noastre.

Vremea Postului Mare nu este lipsită de legătură cu structura generală a anului liturgic, fiind într-un fel sinteza acestuia, el apărând astfel ca un timp *concentrat* (Makarios Simonopetrul, *Triodul explicat*, p. 119).

Dacă este să ne referim la *caracteristicile formale ale timpului în slujbele Postului Mare*, observăm atunci că rânduielile liturgice din această perioadă pentru credincioșii Bisericii, aproape ca și pentru monahi sunt deosebit de lungi, astfel încât aceștia petrec o mare parte a timpului în Biserică, chiar și în timpul săptămânii, dacă avem în atenție săvârșirea în zilele de miercuri și vineri dimineața a slujbei Utreniei și a Ceasurilor, urmate de Vecernia împreună cu Liturgia Darurilor Înaintesfințite, iar seara a slujbei Pavcerniței Mari. Există și multe alte rânduieli specifice Postului Mare, de o mare întindere. Așa de pildă, Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, săvârșit în 4 părți în primele 4 zile ale Postului celui Mare, împreună cu slujba Pavcerniței Mari, și apoi întreg în cadrul Deniei de joi (miercuri seara) în săptămâna a cincea a acestui post. O altă rânduială specifică Postului Mare este săvârșirea în primele 4 vineri ale Postului, seara, împreună cu Pavcernița Mare a câte unei părți din Acatistul Bunevestiri, pentru a-l cânta mai apoi întreg în cadrul Deniei de sâmbătă (vineri seara) a aceleiași săptămâni a cincea din Post. În fine, să nu uităm frumusețea și lungimea slujbelor și a Deniilor (Utreniilor) din vremea săptămânii Sfintelor Pățimiri ale Domnului, remarcându-se în acest sens în mod deosebit Liturgia împreună cu Vecernia din Joia și Sâmbăta Mare, Denia celor 12 Evanghelii de Joi seara a acestei săptămâni, sau Denia Prohodului Domnului din Vinerea Mare, alături de minunatele și înălțătoarele slujbe ale Ceasurilor Împărătești sau a Vecerniei punerii Domnului în mormânt din aceeași zi.

În timp ce în cealaltă parte a anului liturgic, anumite rânduieli, precum Ceasurile sau Pavcernița nu se

săvârșesc de regulă în bisericile de mir sau de parohie, ci doar la mănăstiri, în timpul Postului Mare toți credincioșii ar fi de dorit să participe la săvârșirea acestora în biserică. Această rânduială are o profundă valoare ascetică și pedagogică, întrucât, mai mult decât în orice altă perioadă a anului liturgic, acum credincioșii au nevoie de timp ca să se întorcă, să se elibereze de modul de existență robit patimilor și să revină la „deprinderea” virtuților. Slujbele lungi le îngăduie credincioșilor să deprindă virtutea și rugăciunea, obișnuindu-i cu prezența veșniciei dumnezeiești, pe care acestea o anticipează. Lungimea rugăciunii devine, așadar, o anticipare a veșniciei, a zilei celei neînserate a Împărăției lui Dumnezeu.

O altă caracteristică a slujbelor din vremea Postului Mare sunt *repetițiile* unor formule liturgice sau gesturi, ca de pildă repetiția aceluiași formule după măsura unor numere simbolice: „Doamne miluiește!”, repetat de 3 ori, de 12 ori sau de 40 de ori; „Sfinte Dumnezeule...”, urmat de rugăciunile începătoare (*Preasfântă Treime, Tatăl nostru*), care devin astfel formule de trecere de la un moment la altul al slujbei (a se vedea aceasta, în special, în rânduiala Pavcerniței), rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: *Doamne și Stăpânul vieții mele* sau *Psalmul 50*, metania și închinăciunea, care se repetă atât de des în cadrul slujbelor din Postul Mare.

Repetițiile aceasta sunt imaginea unității, așadar tot o prezență anticipată a veșniciei, a adunării de către Hristos a tuturor celor risipiți prin păcat, în Împărăția Sa. Repetiția liturgică se folosește de multiplicitate, prin numărătoare, pentru a restaura starea de nepățimire a naturii umane. Credincioșii vor părăsi astfel risipirea care caracterizează lumea patimilor pentru a regăsi ca posibilitate unitatea Raiului pierdut de către Adam. „Adunați în unitate”, aceștia se vor sili atunci să aducă după puterile lor lauda, precum sfinții îngeri aduc laudă lui Dumnezeu în ceruri. În sens pedagogic, repetiția este pentru credincioși și ocazia unei cugetări mai adânci la conținutul rugăciunilor și formulelor care sunt rostite de mai multe ori în timpul unei zile

Continuare în pagina 2

Pr. Lucian FARCAȘIU

PREDICA

Întoarcerea la Tatăl ceresc

Duminica a XXXIV-a după Rusalii. Întoarcerea la Tatăl ceresc

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foame mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pântecele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțămintea în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea l-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.” (Luca 15, 11-32)

Una din cele mai frumoase pilde rostite de Mântuitorul, este aceea care prezintă întoarcerea fiului risipitor și care este adusă înaintea noastră, an de an – în această perioadă a Triodului, prin intermediul pericopei care se citește în această Duminecă, în cadrul Sfintei Liturghii.

În cuvinte simple, aceasta înfățișează istoria unui tată care avea doi fii, din care cel mic și-a revendicat, la un moment dat, partea care i se cuvenea de avere. La scurt timp, a părăsit casa părintească și a mână de o greșită dorință de afirmare, tânărul se pleacă într-o țară îndepărtată, în căutarea mult râvnitei fericiri. Acolo a cheltuit tot ce a primit de acasă, a ajuns muritor de foame, uitat chiar și de aceia cu care își cheltuise banii agonisiți cu trudă de tatăl său. Abia atunci a mână de disperare, de cumplită mizerie și de adâncă înjosire morală, tânărul se trezește la realitate și, mână de dorință sinceră de a ajunge la o viață nouă, își îndreaptă gândurile către părintele său, ca singura rază de lumină și nădejde de mântuire. De aceea, ia hotărârea de a părăsi modul de viață în care se afla și de-a se întoarce cu deplină încredere la tatăl său, pentru a-și mărturisii greșeala și a-i cere iertare. Și aceasta a fost suficient pentru ca tatăl său să-l primească cu nețărâmură și dezinteresată dragoste părintească, să îl ierte pentru toate cele ce făcuse și să îl ridice din nou la demnitatea de fiu.

E ușor de constatat faptul că personajele din parabolă nu sunt altele decât Dumnezeu - Tatăl nostru Cel din ceruri, iar fiul reprezintă pe oamenii din toate timpurile și locurile, care, în felurite forme, se îndepărtează de Părintele ceresc, de învățătura și de Biserică Sa. Țara îndepărtată

de care vorbește Evanghelia nu este altceva decât uitarea de Dumnezeu. La fel de ușor de constatat este și adevărul că toți, într-un fel sau altul, am părăsit „casa părintească” și am plecat în țara îndepărtată a păcatului, uitând de Dumnezeu și de binefacerile Lui. De aceea, tânărul din Evanghelie este contemporan cu noi, trăiește printre noi. Fiecare din noi ne recunoaștem, în anumite momente din viață, în acest tânăr căzut din cinstea lui de fiu al lui Dumnezeu și din adevărata demnitate umană.

În cotidian ni se oferă destule exemple de fii risipitori sau chiar de părinți risipitori existenți printre noi. Există atâția printre noi care au uitat cu totul casa părintească în care au văzut lumina zilei, de care ar trebui să-i lege atâtea amintiri duioase și în care trăiesc încă părinții lor, cărora nu le-au călcat pragul de ani de zile. Există atâția care au uitat cu desăvârșire că în cimitirul satului lor a mai rămas o cruce bătută de vânturi, de strajă la mormântul părinților lor pe care cresc în voie buruienile nerecunoștinței filiale și în fața căruia nu s-au oprit de atâtea vreme pentru a pune o floare și, cu atât mai puțin, pentru a aprinde o lumânare sau a roști o rugăciune. Există atâția printre noi care se mărturisesc creștini și fii ai Bisericii care nu intră în casa Tatălui ceresc, adică în biserică, decât cu prilejul unor cununii sau botezuri, grăbiți să se termine slujba, pe care o ascultă cu totală indiferență, pentru a ajunge cât mai repede acasă, la petrecerea care urmează.

Iată numai câteva exemple prin care un creștin uită de sfintele porunci dumnezeiești și își caută fericirea în alte locuri, departe

Continuare în pagina 2

Pr. Gabriel Valeriu BASA

Din sumar

▶ Valori biblice, nestemate veșnice
pagina 2, Amalia Stana

▶ Sfinții Trei Ierarhi sărbătoriți la școlile teologice arădene
pagina 3, Protos. Nicolae M. Tang

▶ Știri
pagina 4

Sfinții Trei Ierarhi sărbătoriți la școlile teologice arădene

Pomenirea Sfinților Ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, a constituit și anul acesta prilej de sărbătoare pentru școlile teologice din eparhia Aradului, ca de altfel pentru toate școlile teologice din cuprinsul Patriarhiei Române.

Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită de către Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei al Aradului, în Catedrala Veche, fiind precedată de slujba Utreniei. Din soborul slujitorilor au făcut parte: Pr. prof. univ. Dr. Cristinel Ioja, decanul Facultății de Teologie, Pr. Pompiliu Gavra, directorul Seminarului Teologic din Arad, Conf.

univ. dr. Teofan Mada, vicar administrativ, Lect. univ. dr. Iustin Popovici, consilier cultural, Arhid. asist. univ. drd. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial, precum și ceilalți profesori ai facultății și seminarului.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a vorbit despre „Biserica și școala în viața și scrierile Sfinților Trei Ierarhi”, cu referire la școlile teologice al Bisericii Ortodoxe Române, în general și în special a celor arădene.

În cadrul Sfintei Liturghii, tânărul teolog Florin Avram, a fost hirotonit întru preot, pe seama parohiei Prunișor, Pro-

topopiatul Sebiș, iar la sfârșitul sfintei slujbe, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei l-a hirotesit duhovnic.

Răspunsurile liturgice au fost date de către studenții teologi și elevii seminariști conduși de Conf. univ. dr. Mircea Buta.

În cadrul aceleiași slujbe, Chiriarhul arădean a hirotesit întru protosinghel pe Preacuviosul Părinte Dr. Nicolae Tang, lector universitar și întru iconom stavrofor pe Părintele Vlad-Sergiu Sandu, profesor la Seminarul Teologic arădean.

După acest moment, Înaltpreasfinția Sa, înconjurat de

soborul de preoți și diaconi, a săvârșit slujba de pomenire pentru ierarhii, dascălii, studenții și ostenitorii școlilor teologice arădene.

La finalul Sfintei Liturghii, Pr. prof. dr. Cristinel Ioja, decanul Facultății de Teologie a adresat cuvânt de mulțumire Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei pentru purtarea de grijă și atenția deosebită acordate celor două școli de teologie din eparhia pe care o conduce.

După aceasta au urmat activitățile academice și artistice care s-au desfășurat în Aula Facultății de Teologie. La prezidiul manifestării s-au aflat: Înaltpreasfințitul dr. Timotei, Arhiepiscopul Aradului, Prof. univ. dr. Ramona Lile, rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, Pr. prof. dr. Cristinel Ioja, decanul facultății și Pr. prof. Pompiliu Gavra, directorul seminarului.

Programul religios-cultural a continuat cu susținerea unei disertații susținută de către Pr. prof. univ. Constantin Rus, directorul Școlii doctorale. A urmat un scurt moment artistic în care au fost recitate, de către elevii seminariști, trei texte emblematice din cei trei mari părinți sărbătoriți, intercalate de trei piese corale interpretate de corala bărbătească a facultății, condusă de Arhid. asist. drd. Tiberiu Ardelean.

În cadrul aceleiași manifestări a fost lansat și Anuarul Facultății de Teologie, care cuprinde valoroase studii și contribuții științifice ale cadrelor didactice din Facultatea de Teologie arădeană, precum și o cronică a evenimentelor care au avut loc în anul universitar 2016-2017.

Protos. Nicolae M. TANG

Întâmpinarea Domnului Nostru Iisus Hristos (2 februarie)

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului ca și Sărbătoarea Tăierii Împrejur își află baza legală în prescripțiile legii lui Moisi (Levitic 12, 2, 4, 6). Iar ca sărbătoare a legii noi o găsim întemeiată la sfântul Evanghelist Luca (2, 22-32) unde spunându-se că Domnul Nostru Iisus Hristos a împlinit și această lege. La 40 de zile de zile după Nașterea Domnului, urma să se serba aducerea în templu ca ziua curățirii prescrisă prin lege, care cade tocmai pe 2 Februarie. Această sărbătoare a fost introdusă mai întâi în Apus de către patriarhul Romei Gelasius (492-496), dar numai ca sărbătoare a curăției (festum purificationis Mariae). Ca sărbătoare a Întâmpinării Domnului (Festum occursus) a fost introdusă formal în biserică orientală de către Iustinian I la anul 542 deși ea se serba deja de mult, după cum ne putem convinge dintr-o orațiune a Sfântului Ioan Gură de Aur ținută la acest praznic, încă la 387 în Antiohia. Sărbătoarea aceasta se petrece în aducerea aminte a mai multor fapte din istoria sfântă, care stau în legătură unele cu altele, de aceea a și primit felurite numiri.

După legea lui Moisi, fiecare femeie, care naștea un prunc era considerată necurată timp de patruzeci de zile, iar dacă naștea o pruncă optzeci de zile. Plinindu-se acest timp trebuia în locul cel sfânt să aducă un miel de un an curat pentru arderea de tot și un pui de porumbel sau o turturea pentru păcat înaintea cortului mărturiei la preot și rugându-se acesta o curăța pe ea. Iară neavând femeia din cauza sărăciei un miel, trebuia să aducă două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot și altul pentru păcat, și rugându-se pentru ea preotul o curăța. Aceste-i legi s-a supus și Sfânta Maria (Luca 2, 22), venind la templu și aducând sacrificiul prescris, adică două turturele. De aici a primit Sărbătoarea aceasta în biserică Romano-Catolică, numele Curățirea Sfintei Marii (festum purificationis), numărându-se la sărbătorile Maicii Domnului. În ortodoxie sărbătoarea aceasta se numără la sărbătorile Domnului, preamărindu-se în ziua aceasta aducerea lui Iisus la templu.

Un bătrân drept și sfios ce trăia în Ierusalim pe nume Simeon care de la Duhul Sfânt

primise promisiunea că nu va gusta moartea până ce nu-l va vedea pe Unsul Domnului. Intrând Maria cu pruncul în templu, a cunoscut Simeon îndată, că acela este Mântuitorul lumii, și a luat pruncul în brațe și binecuvântând pe Dumnezeu, a vestit profetic, că pruncul va fi „lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Israel”. Împreună cu dreptul Simeon se învrednicii a-L întâmpina pe Domnul și prorocița Ana, o văduvă cam la optzeci și patru de ani care nu se depărta de biserică, care cu posturi și rugăciuni servea lui Dumnezeu ziua și noaptea.

De la întâmplarea acesta sărbătoarea noastră, care petrecându-se patruzeci de zile după nașterea Mântuitorului, adică în ziua a doua a lunii lui Februarie, și se numără între cele doisprezece sărbători mari domnești ale bisericii noastre, a primit numele de „întâmpinare” pentru că aducând Prea Sfânta Maică a Domnului și Iosif pe Iisus la biserică, Simeon la întâmpinat aici.

Dreptul Simeon în numele întregii omeniri primește și întâmpină pe Domnul Iisus Hristos, arătând lumii pe Cel

pe care a venit să deschidă o cale nouă în viața noastră, calea îndumnezeirii, Cel care va lumina căile tuturor popoarelor, fiind totodată slava poporului ales. Aceasta este prima parte pe care Dreptul Simeon o înfățișează întregii omeniri. Pentru el vederea și arătarea Pruncului reprezintă eliberarea din această viață, pentru că lui i se făgăduise că nu va muri până nu va vedea pe Mântuitorul lumii. Pentru noi, întâmpinarea și primirea Pruncului nu înseamnă eliberarea spre moarte, ci înseamnă eliberare spre viață, dar numai în măsura în care recunoaștem în Acel Prunc, Iisus Hristos, pe Mântuitorul lumii. Generală și solemnă a devenit această sărbătoare abia pe timpul împăratului Justinian (527-565), când la finele anului 541 erupse în Constantinopol și în părțile învecinate o epidemie cumplită de care în toată ziua mureau de la 5 – 10.000 de oameni. La această boală înfricoșătoare care a durat trei luni de zile se adăugase și altă calamitate, adică un cutremur de pământ, care a făcut mare stricăciune și a omorât o mulțime de oameni.

Despre frica ce a cuprinses

pe creștini la această epidemie și la acest cutremur se face aluzie și în cântarea condacului sărbătorii: „și acum cu mila Ta ne-ai mântuit Hristoase Dumnezeule”. Iisus Hristos a spus un cuvânt foarte adânc și permanent actual: „Iată, Eu stau la ușă și bat”. El stă la ușa inimii omului, la ușa inimii omenirii întregi. Cine va vrea, cine va auzi, va deschide, își va deschide ușa inimii și va înțelege starea în care se află. „Eu voi intra la el, spune Iisus, și voi cina cu el și el cu Mine”. Aceasta este chemarea pe care o face Iisus Hristos ca să ieșim cu toții de bunăvoie în întâmpinarea Lui, în întâmpinarea Adevărului, iubirii și Dreptății venite în lume.

Să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să ne învrednicească pe fiecare, pe toți, ca să putem fi vrednici să întâmpinăm pe Hristos Domnul, ca și noi să putem striga: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, spre mântuirea noastră și slava lui Dumnezeu.

Ioan Claudiu MOCA

ȘTIRI

Hramul istoric al Catedralei Mitropolitane din Timișoara

Cu ocazia sărbătorii Sfinților Trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, Catedrala mitropolitană din Timișoara și-a serbat hramul istoric. Cu acest prilej, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost oficiată de un sobor de trei ierarhi, format din Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului. Din soborul slujitor au mai făcut parte consilierii de la Centrul eparhial, protopopii Timișoarei, clericii de la Catedrala mitropolitană și părinții profesori de la Departamentul de Teologie al Facultății de Litere, Istorie și Teologie din Timișoara.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Preasfințitul Părinte Emilian, care a evidențiat faptele pline de sfințenie ale acestor mari teologi, vorbind și despre învățăturile lor ce alcătuiesc dreptarele dreptei credințe.

La slujbă au luat parte sute de credincioși timișoreni, oficialități locale și județene, precum și reprezentanți ai mai multor instituții de cultură din orașul de pe Bega. Răspunsurile religioase la slujba de hram au fost date de Corul bizantin „Sfântul Ierarh Nicolae”, format din studenți de la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie din Timișoara.

La finalul slujbei, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a mulțumit Preasfințitului Părinte Emilian, pentru bucuria împărtășită clericilor și credincioșilor timișoreni, prin participarea la hramul Catedralei mitropolitane. În semn de recunoștință, Mitropolitul Banatului i-a oferit Preasfinției Sale o icoană cu Sfinții Trei Ierarhi, pictată de copiii de la Atelierul de pictură Buna-Vestire. La rândul său, Preasfințitul Părinte Emilian a mulțumit pentru invitația de a coliturghisi în cetatea păzită de Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, un sfânt iubit atât de credincioșii români din Banat, cât și de credincioșii români din țară.

Programul evenimentelor academice și culturale pentru anul 2018, ce se vor desfășura în cadrul Facultății de Teologie din Arad

În cadrul consiliului Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad, ce s-a desfășurat azi, 29 ianuarie 2018, în sediul facultății și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Sevițiu, Arhiepiscopul Aradului, s-a discutat și aprobat programul evenimentelor academice și culturale pentru anul Centenarului Marii Uniri, astfel:

1. Simpozion Național cu participarea Facultăților

de Teologie Ortodoxă din Patriarhia Română sub genericul: Biserica Ortodoxă Română și Marea Unire de la 1918. Contribuția teologiei arădene – 30-31 octombrie 2018.

2. Editare volum de Studii Teologice-Istorice sub egida Centrului de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză pastoral-misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă. Titlul volumului: Teologia Ortodoxă Română în slujirea Bisericii și a ideilor naționale – editat până în 1 noiembrie 2018.

3. Concert de cântece patriotice și folclorice sub genericul: Nu uita că ești român, susținut de cele două Coruri ale Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad în contextul Centenarului Marii Uniri – Sala Palatului Cultural Arad, 13 noiembrie 2018.

4. Simpozion Național Studentesc și Masteral: Contribuția Bisericii Ortodoxe Române la făurirea unității de neam și de credință. Participă studenți și masteranzi din cadrul Facultăților de Teologie Ortodoxă din Patriarhia Română – 14 mai 2018.

5. Simpozion Național al Doctoranzilor: Unitatea de credință în Biserica Ortodoxă. Aspecte dogmatice, religios-morale și canonice. Participă doctoranzi din cadrul Facultăților de Teologie Ortodoxă din Patriarhia Română – 15 mai 2018.

6. Concert de Colinde susținut de cele două Coruri ale Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad – Sala Palatului Cultural Arad, 12 decembrie 2018.

La acestea se vor adăuga articolele și studiile care vor fi publicate pe tema Centenarului 1918-2018 în publicațiile Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad: revista Teologia, publicația pastoral-misionară Calea Mântuirii.

Consiliul profesoral a fost prezidat de Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie, în cadrul acestuia discutându-se și problemele curente ale acestei instituții.

Slujire arhierescă în biserica din incinta Spitalului Județean Arad

În Duminica a XXXIII-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului), Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a slujit la biserica cu hramul „Sfânta Cuvioasa Parascheva”, din incinta Spitalului Clinic Județean de Urgență Arad.

Cu acest prilej, Chiriarii arădean a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența a numeroși credincioși, a reprezentanților din partea instituției medicale și a bolnavilor din spital. Din sobor au făcut parte Pr. Vasile Cucu, secretar eparhial, Pr. Adrian Zaha, protopop al Ineului, Protos. Emanuel Cucu de la Mănăstirea Ferdeu, Pr. Cornel Neamțiu și Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, sub titlul „Între cer și pământ”, înălțarea credinciosului prin rugăciune (în baza citirilor scripturistice ale duminicii: 2 Tim. 3; Lc. 18),

explicând învățătura și morala creștină cu privire la rugăciunea adevărată în comuniunea Bisericii și modul de practicare a ei în toate împrejurările vieții individuale sau colective. De asemenea, vremea Triodului, începând cu Pilda Vameșului și a Fariseului, este grăitoare în privința modului de a ne ruga, a aminti Înaltpreasfinția Sa.

În cadrul sfintei slujbe, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a hirotonit întru diacon pe tânărul teolog Ioan-Florin Avram, iar la finalul slujbei, preotului misionar Vasile Cucu, care este și secretar eparhial, i-a oferit rangul de iconom.

Înaltpreasfinția Sa, la început de Triod, a transmis tuturor credincioșilor prezenți, conducerii Spitalului arădean, precum și bolnavilor de pe paturile de suferință, purtarea sa de grijă, rugând totodată pe Bunul Dumnezeu pentru toți cei care se ostenesc în cadrul acestei instituții medicale.

Slujire arhierescă în Parohia Șeitin

În Duminica a XXXIII-a după Rusalii, prima din Triod, credincioșii ortodocși din Parohia Șeitin și-au sărbătorit ocrotitorul spiritual, pe Sfântul Grigorie Teologul. La această zi de sărbătoare a parohiei a participat Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului. Preasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Din sobor au făcut parte Protos. Clement Iordache de la Mănăstirea Hodoș-Bodrog, Preot Aurel Bonchiș de la Parohia Arad-Șega I, Pr. paroh Mirel Lazăr, Preot slujitor Alin Bosancu, Arhid. Mircea Proteasa și Arhid. Gheorghe Lehaci.

În cuvântul de învățătură, pe marginea citirilor scripturistice ale Duminicii Vameșului și Fariseului, Ierarhul a vorbit celor prezenți despre importanța smereniei în rugăciunea bine primită de Dumnezeu și recunoștință pentru toate binecuvântările primite în această viață. De asemenea, Preasfințitul Părinte Emilian a făcut o legătură între pericopa evanghelică din această duminică și lupta Sfântului Grigorie Teologul pentru păstrarea curată a învățaturii de credință, mai ales cu privire la Dogma Sfintei Treimi și pentru a-i feri pe credincioșii din vremea sa de erezii. Preasfinția Sa a amintit și faptul că anul acesta se împlinesc 310 ani de la atestarea bisericii și 90 de ani de la pictarea acesteia. La sfânta slujbă au participat domnul Iustin Cionca, președintele Consiliului Județean Arad și domnul Mircea Sabin Totorean, primarul localității.

În încheiere părintele paroh a mulțumit Preasfințitului Părinte Emilian Crișanul pentru prezență și binecuvântarea oferită credincioșilor la început de Triod, tuturor celor prezenți și celor care au organizat această frumoasă zi de sărbătoare. Biserica aceasta este și singura din cadrul Arhiepiscopiei Aradului care are acest hram. Evenimentul s-a încheiat cu îndătinata agapă creștinească.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.